

הפטרת מסעי - הפטרה שנייה דפורענותא - ספרדי

ספר ירמיה, פרק ב

ד שמעו דבר־יהוה בית יעקב וכל־משפחות בית ישראל: ה כה | אמר
יהוה מה־מצאו אבותיכם בל עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל
ויהבלו: ו ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליד אתנו
במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא־עבר בה איש
ולא־ישב אדם שם: ז ואביא אתכם אל־ארץ הפרמל לאכל פריה וטובה
ותבאו ותטמאו את־ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: ח הכהנים לא אמרו
איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו
בפעל ואחרי לא־יועלו הלכו: ט לכו עד אריב אתכם נאם־יהוה ואת־בני
בניכם אריב: י כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו
הו היתה פזאת: יא ההימיר גויל אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר
כבודו בלוא יועיל: יב שמו שמים על־את ושערו חרבו מאד נאם־יהוה:
יג כִּי־שָׁתִים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור | מים חיים לחצב להם
בארות בארות נשברים אשר לא־יכלו המים: יד העבד ישראל אל אִם־יליד
בית הוא מדוע היה לבו: טו עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו
לשמה עריו נצתה [נצתו] מבלי ישב: טז גם־בני־גף ותחפנס [ותחפנס]
ירעו קדקד: יז הלוא־זאת תעשה־לך עזבך את־יהוה אלהיך בעת
מולידך בדרך: יח ועתה מה־לך לדרך מצרים לשנות מי שחור ומה־לך
לדרך אשור לשנות מי נהר: יט תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי
וראי כי־רע ומר עזבך את־יהוה אלהיך ולא פחדתל אליך נאם־אדני

יהוה צבאות: כִּי מֵעוֹלָם שָׁבַרְתִּי עֲלֶיךָ נִתְקַתִּי מוֹסְרוֹתֶיךָ וְתֹאמְרֵי לֹא
אֶעֱבֹד [אֶעֱבֹר] כִּי עַל־כָּל־גְּבֻעָה גְבוֹהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן אֶת צֶעֶה זָנָה:
כֹּא וְאֲנֹכִי נִטְעַתֶיךָ שׁוֹרֵק בְּלֶה זָרַע אֲמַת וְאִידֶךָ נְהַפְכֶתָ לִי סוּרֵי הַגֶּפֶן
נִכְרִיָה: כֹּב כִּי אִם־תִּכְבְּסִי בַּנֶּתֶר וְתִרְבִּי־לֶךְ בְּרִית נִכְתָּם עֹנֵד לִפְנֵי נֶאֱם
אֲדַנִּי יְהוָה: כֹּג אִידֶךָ תֹּאמְרֵי לֹא נִטְמַאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הִלְכֹתִי רְאִי
דְרָכֶךָ בְּגִיא דְעֵי מָה עֲשִׂית בְּכֶרֶה קִלְה מְשַׁרְכֶת דְרָכֶיךָ: כֹּד פָּרָה | לַמֶּד
מִדְבָר בָּאוֹת נִפְשׁוּ [נִפְשָׁה] שְׁאֶפְהָ רֹיחַ תִּאֲנַתְהָ מִי יִשְׁבְּנָה כָּל־מִבְקָשֶׁיהָ
לֹא יִיעֲפוּ בְּחִדְשָׁה יִמְצְאוּנָה: כֹּה מִנְעֵי רַגְלֶךָ מִיַּחַף וּגְוֹרָנֶךָ [וּגְוֹרָנֶךָ] מִצְמָאָה
וְתֹאמְרֵי נוֹאֵשׁ לֹא כִי־אֶהְבֶּתִי זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֶיךָ: כֹּו כְּבִשֶׁת גָּנֹב כִּי
יִמְצָא כֹן הִבִּישׁוּ בַּיִת יִשְׂרָאֵל הֲמָה מַלְכֵיהֶם שְׂרֵיהֶם וְכֹהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם:
כֹּז אֲמַרִים לְעַץ אָבִי אֶתְהָ וּלְאָבִו אֶת יִלְדֹתֵנִי [יִלְדֹתֵנִי] כִּי־פָנּוּ אֵלַי עָרֶף
וְלֹא פָנִים וּבַעַת רַעַתְם לְאִמּוֹ קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו: כֹּח וְאִיָּה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
עֲשִׂיתָ לָּךְ יִקְוּמוּ אִם־יִוְשִׁיעוּךָ בַּעַת רַעַתְךָ כִּי מִסִּפְרֶךָ עָרִיד הִיוּ אֱלֹהֶיךָ
יְהוָה:

פרק ד

א אִם־תֵּשׁוּב יִשְׂרָאֵל | נֶאֱם־יְהוָה אֵלַי תֵּשׁוּב וְאִם־תִּסָּר שְׁקוּצֶיךָ מִפְּנֵי
וְלֹא תִנּוּד: ב וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהוָה בְּאֲמַת בְּמִשְׁפַּט וּבְצַדִּיקָה וְהִתְבָּרְכוּ בּוֹ גוֹיִם
וּבּוֹ יִתְהַלְלוּ: